

Előadó: Homonnay Zsolt
Szerző: L. Dalla, E. Caruso
Eredeti dalcím: Caruso
Magyar szöveg: Homonnay Zsolt

Caruso

Az öböl hullámain a hold, az örök szélben lágyan táncol.
A vén teraszon a lány, valakit átölel és sír, bár nem szól,
és az ócska zongorából csöndben, tétován felszáll, egy dallam,
és ő egy dalt dúdol az éjnek, amit a szél súg halkan.

Te voglio bene assai
Ma tanto ma tanto bene sai
E' una catena ormai
Che scioglie il sangue dint'e vene sai

De ő csak játszott tovább, és szemében fények gyúlnak,
a fehér hajók lámpái a sötét vízen már hazahívnak,
és úgy megtelt a szíve fájdalommal, az a dal úgy szólt, oly szépen,
felállt hát a hangszerétől végül, és az utolsó hang is elhalt a szélben.
Tenger zöld szemébe nézett a lánynak és mindent könnyűnek érzett,
csak holdfény táncolt a hullámokon, de szemében égő könnycsepp égett.

Te voglio bene assai
Ma tanto ma tanto bene sai
E' una catena ormai
Che scioglie il sangue dint'e vene sai

Olyan távol van már a játék, hogy milyen volt már nem is tudom,
csak smink, jelmez, pantomim...ennyi, másnak látszani könnyű volt,
mégis-mégis boldogság járta át, az a szem oly, mély zöld óceán,
szeretlek, annyira szeretlek és folytatta a dalt ő tovább...

Te voglio bene assai
Ma tanto ma tanto bene sai
E' una catena ormai
Che scioglie il sangue dint'e vene sai

Te voglio bene assai
Ma tanto ma tanto bene sai
E' una catena ormai
Che scioglie il sangue dint'e vene sai

Ím, az éj leszáll..